

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilogami ter s »Kažipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto	13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta	6 » 60 » » 3-30
četrt leta	3 » 40 » » 1-70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 8. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasni poslenice se računajo po petih vrstah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-00.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

— Vse za omiko, svobodo in napredek! — Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Glasoviti govor Strossmayerjev. *)

Spoštovani očetje in bratje!

Drhteč, ali svoboden in miren v svoji notranjosti pred Bogom, ki živi in me gleda, hočem, da med Vami v tej svečani skupščini spregovorim.

Ves čas, odkar sedim tu z Vami, sem poslušal vse dosedanje govore z živo željo, da mi kak žarek od zgorej razsvetli oči uma in omogoči, da izrečem svoje mnenje vrh zaključkov tega svetega občnega cerkvenega zbora.

Prešinjen s čutom odgovornosti pred Bogom, sem proučil tim globokeje spise starega in novega testamenta ter sem vprašal te vredne spomenike resnice, ali je sveti papež, ki tukaj predseduje, v istini naslednik sv. Petra, namestnik Jezusa Kristusa, ter neomadeževan učitelj sv. cerkve?

Za rešenje tega resnega vprašanja sem bil primoran pustiti iz vida sedanje okolnosti ter postaviti sebe v duhu z bakljo evangelija v roki v oni čas, ko ni bilo ne ultramontanizma ne galikanizma, ko je cerkev jedina imela sv. Pavla, Petra, Jakoba in Janeza za učitelje, katerim ne more nikdo odreči božanstvenega ugleda, ter da se ne zdvoim nad naukom svetega pisma, ki leži tu pred me o in katero je v Tridentu cerkveni zbor proglasil za pravilo vere in naukov o morali.

Jaz sem pregledal te svete liste — pa smem-li očitno reči? nisem našel pravičesar, kar bi potrdilo nazore ultramontancev. Še več, čudno ali resnično, nisem našel za časa apostolov niti besede o papežu, ki bi bil naslednik sv. Petra in namestnik Jezusa Krista, kakor tudi ne o Mohamedu, katerega takrat niti bilo ni.

*) Mislimo, da vstrežemo našim čitateljem, če priobčimo cel glasoviti govor Strossmayerjev, kateri je govoril proti papeževi nezmotljivosti na Vatikanskem koncilu in kateri mu je prinesel svetovno slavo in ime. — Ur.

Vi, moj gospod Manning (angleški biskup), porečete, da žalim Boga, vi, g. Pice, pa, da sem znorel. Ali oboje je neresnično. Prečital sem celi novi testament ter izjavljam pred Bogom, dvignivši roko na to razpelo, da o papežtvu, kakor je danes, nisem našel niti sledu.

Spoštovani bratje, ne odtegnite mi svoje pozornosti, ker s svojim mrmranjem in prekinjevanjem ne opravičite nimalo onih, ki pravijo z očetom Ilia-cintom, da ta cerkveni zbor ni svoboden, namreč da je bil že naprej določen našemu umu.

Hvala Njegovi Ekscelenci g. biskupu Dupanloupu za znak priznanja; to me obodruje, da nadaljujem.

Čitajte svete spise s pomenjevanjem, s katerim me je Bog obdaril, nisem našel niti jednega poglavja, niti jednega stiha, v katerem bi bil dal Jezus Krist sv. Petru vlado nad apostoli.

Če bi bil Simon sin Ivanov ono, za kar imamo mi dandanašnji njegovo svetost Pija IX., tedaj je čudno, da mu ni rekel Jezus Krist: Ko odidem jaz k svojemu očetu, poslušajte Simona Petra, kakor ste mene poslušali. Jaz ga imenujem svojim namestnikom tukaj na zemlji.

No, Jezus Krist ne govori nikjer o tem, torej ni mislil cerkvi postaviti poglavarja. Vsekakor pa je obetal apostolom prestol, da sodijo dvanajst izraelskih plemen, obetal je to celi dvanajstotnici, ni pa rekel, da bo en prestol nad drugimi, kateri bo Petrov. Kaj moramo torej sklepati iz tega molka? Razum nam kaže, da Jezus Krist ni imel namena, postaviti sv. Petra za poglavarja apostolskega zbora. Ko je razposlal Jezus Krist apostole, osvojiti si svet, je dal vsem jednako moč in obljubo sv. duha. — Dovolite mi, da ponavljam gori rečeno. — Ko bi bil Krist name-raval postaviti Petra za svojega namestnika, gotovo bi ga bil imenoval tudi vrhovnim zapovednikom nad svojo du-

hovno vojsko. Jezus Krist je, kakor to podpričuje sv. pismo, zabranil Petru in ostalim apostolom gospodovati, uporabljati silo, ali imeti moč po vzgledu paganskih kraljev. (Luk. 22, 25.) Ako bi bil Peter takrat papež, Jezus Krist bi gotovo ne bil tako govoril, ker po našem sporočilu je imel papež v znak duhovne in posvetne moči dva meča v roki. Jedna točka, moram reči, me je jako iznenadila, katero sem si po dolgem premišljevanju raztolmačil tako-le: če bi bil Peter izvoljen papežem, bi bilo dopuščeno njegovim sodrugom, poslati ga z apostolom Janezem v Samarijo, da tam oznanjuje evangelje sina božjega. Kaj bi mi, spoštovani bratje, mislili, ako bi se v tem trenutku odločili njegovo svetost Pija IX. in njeg. ekse. g. Plantiera poslati v Carigrad k tamkajšnjemu patrijarhu, da se obveže, storiti končno konec razdoru na vzhodu? No, tu nam nastaja še važnejše vprašanje. V Jeruzalemu se je bil zbral občni cerkveni zbor, da napravi zaključek glede vprašanj, ki so razdvajala pravoverne. Če bi bil Peter papež, kdo bi bil imel sklicati ta cerkveni zbor? Gotovo Peter. Kdo bi bil predsedoval temu cerkvenemu zboru? Sv. Peter. Kdo bi bil formuliral in razglasil zaključke cerkvenega zbora? Naravno, da zopet sv. Peter. Ali to se ni zgodilo. Peter je prisostvoval temu cerkvenemu zboru kakor tudi ostali apostoli, ali ne on, marveč sv. Jakob je sestavil glavno vsebino, in ko so bili zaključki razglašeni, je bilo storjeno to v imenu apostolov, starešin in bratov. (Ap. p. 25.)

Ali delamo mi tako v naši cerkvi? Kolikor več razmišljam o tem predmetu, tim bolj se prepričavam, da se v sv. tem pismu sin Jezusov nikakor ne more smatrati za namestnika cerkve; in dočim se mi učimo, da je cerkev utemeljena na sv. Petru, pravi nam apostol Pavel v svojem pismu na Efežane (Pogl. 2.2^a), da cerkev temelji na temelju apostolov in prorokov z glavnim utemeljiteljem Jezusom Kristom. Isti

apostol Pavel veruje tako malo v vrhovno stališče sv. Petra, da očitno kara one, ki pravijo (1. Pis. 1.12): Jaz sem Pavlov, jaz sem Apolonov, jaz pa Kopharov, in jaz Jezusov. Če bi bil torej Peter namestnik Jezusa Krista, gotovo bi se ne drznil Pavel tako resno k rati onih, ki so bili njegovi soapostoli. Isti apostol Pavel navaja apostole, propovednike, evangeliste, učitelje in pastirje, kadar govori o poklicu cerkve. Ne more se, spoštovani bratje, niti misliti, da bi ta veliki apostol Pavel pozabil prvi poklic, to je papežtvo, navesti, ako bi istega nameščenje po Bogu v istini obstajalo. Ta pozabljenost se mi zdi tako nemogoča, kakor če bi zgodovinar tega cerkvenega zbora ne navedel njegove svetosti Pija IX. (Več glasov: Molči, brezbožnik, molči!) Umirite se, spoštovani bratje, nisem še pri koncu. Če mi zabranjate nadaljevati, dokazujete svetu, da delate krivico, ker hočete spraviti v molk neznanega člana te skupščine. Apostol Pavel na navaja niti v enem pismu, katera je razposlal na mnoge občine, tega vrhovnega stališča. Če bi bilo obstajalo to prvenstvo, če bi bila imela z jedno besedo rečeno cerkev vidnega poglavarja, ki bi bil glede poučevanja nezmotljiv, bi apostol to gotovo omenjal. Kakor sem rekel, on bi bil o tem velevažnem predmetu napisal dolgo pismo. Kajti kako bi mogel on, ki je v resnici povzdignil zgradbo krščanskega nauka, pozabiti na temelj in temeljni kamen? Ako torej ne moremo in ne smemo reči, da je bila apostolska cerkev krivoverska, moramo priznati to, da cerkev ni bila nikdar lepša, čistejša in svetejša nego ob času, ko še ni bilo papežev. (Klici: Ni res, ni res!)

(Pride še.)

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.
(Dalje.)

Na to jih je vpraševal nadzornik, če mu imajo povedati še kaj drugega.

Zmajevali so z glavami. Kaj naj bi imel povedati jetnik drugega, kakor da želi prostost!

Nadzornik se je okrenil in rekel smehljaje guvernerju: „Ne vem, zakaj moramo vedno potovati in nadzorovati ječe; kdor vidi jedno ječo, jih vidi sto; kdor sliši jednega jetnika, jih sliši tisoč; stvar je vedno ista: hrana je slaba, in nedolžni so. Ali jih imate še kaj?“

Da, imamo še nevarne in blazne jetnike, katere smo zapirali v temnice.

„Pokažite jih,“ pravi nadzornik z izrazom skrajne hladnokrvnosti, „svojo dolžnost hočemo izvršiti popolnoma; pojdemo v temnice!“

„Počakajte,“ pravi guverner, „da dam poklicati dva človeka; imamo namreč dva jetnika, ki izvršujeta včasih najobupnejša dejanja, in če je to tudi samo zato, ker sta naveličana življenja in bi rada, da se ju usmrti: vi bi lahko postali žrtev takega poskusa.“

„Torej ukrenite, kar se vam zdi potrebno,“ pravi nadzornik.

Ko prideta naročena dva vojaka, odidejo po tako vlažnih in trhljih stopnicah, da pričnejo čutiti posledice tega njihovega vid,

vonj in tip na enak način, še predno jih prekoračijo.

„O,“ pravi nadzornik in obstane na sredi stopnic, „vraga, kdo more tukaj prebivati?“

„Jeden najnevarnejših upornikov, ki nam je bil opisan tudi še posebno kot človek, ki je zmožen vsega.“

„Ali je sam?“

„Gotovo.“

„Koliko časa je že tukaj?“

„Približno jedno leto.“

„In je v tej luknji, odkar je prišel semkaj?“

„Ne, gospod, ampak šele, odkar je hotel ubiti svojega jetničarja, ki mu je prinesel jed.“

„Ubiti je hotel jetničarja?“

„Da, gospod. Ali ni res, Antoine?“ vpraša guverner.

„Da, hotel me je ubiti,“ odvrne jetničar.

„Toda ta človek je pač blazen?“

„Več nego to,“ pravi jetničar, „on je sam vrag.“

„Ali se hočete zaradi tega pritožiti?“ vpraša nadzornik guvernerja.

„To ni potrebno, gospod, saj je že tako dovolj kaznovan; sicer pa zdaj itak kmalu zblazni in po izkušnji, katero smo si pridobili v svoji žalostni službi, bode popolnoma blazen, še predno poteče leto dnij.“

„Pri moji duši,“ pravi nadzornik, „to je zanj tem boljše, če zblazni, bode manj trpel.“

Nadzornik je bil, kakor je mogoče izpredvideti čitatelju samemu, zelo človekoljuben in zelo vreden službe, katero je opravljal.

„Prav imate, gospod,“ pravi guverner, „in vaša opomba kaže, da ste izborno proučili svoj delokrog. Tukaj imamo v temnici, ki je oddaljena od druge samo kakih trideset čevljev in h kateri vodijo stopnice, starega abbeja, sivega italijanskega

kolovodjo, ki je tukaj izza leta 1811, ki je zblaznel nekako leta 1813. in ga od onega časa fizično ni več poznati; prej je jokal, zdaj se smeje, prej je bil suh kakor kostnjak, zdaj se redi. Ali ga hočete videti prej kakor tega? Njegova blaznost je vesele vrste in človeka razvedri. Pri njem ne postanete žalostni.“

„Videti ju hočem po vrsti,“ odvrne nadzornik; „človek mora svojo službo opravljati vestno.“

To je bilo prvo uradno potovanje nadzornikovo, in hotel se je prikupiti oblastim.

„Naprej pojdemo torej k temu!“ pristavi.

„Z veseljem,“ odvrne guverner.

In nato namigne jetničarju, naj odpre vrata.

Dantes, ki je čepel v kotu svoje luknje, kamor je padal skozi zamreženo okence solnčni žarek, na katerem se je solnčil z nepopisnim veseljem, vstane, ko začuje rožljanje močnih ključavnic in vručenje težkih vrat. Ko zagleda neznanega človeka v spremstvu dveh vojakov, kateremu sta svetila dva jetničarja z bakljami in ki je govoril z guvernerjem, spozna, kaj pomeni ta obisk, in plane s sklenjenimi rokami proti vstopiščemu, da bi pač ne zamudil prilike, priporočiti svojo zadevo višji, mogočnejši oblasti.

Takoj prekrizata vojaka svoja bajoneta, kajti menila sta, da je planil jetnik proti nadzorniku s hudobnim namenom.

Nadzornik sam stopi korak nazaj.

Dantes vidi, da so ga opisali kot nevarnega človeka.

Zato izrazi s svojimi očmi vso pohlevnost in ponižnost, katere je bil zmožen, ter poskuša omečiti nadzornikovo srce s svojo zgovornostjo, nad katero ostrmijo vsi prisotni.

Nadzornik posluša Dantesove besede do konca ter se obrne nato h guvernerju.

potov. učitelj kmetijstva gosp. Anton Štrekelj. Marsikaj koristnega in potrebnega je bilo na dnevnem redu, zlasti nam je gosp. Štrekelj priporočal, naj bi po naši lepi dolini ob Branici izkopali topole in drugo nevredno drevje in grmičevje ter ta lepi in rodovitni svet zasadili vzajemno s koristnim sadnim drevjem ter vmes pridelovali vrtnino in zelenjavo. Rihemberg, ki je izmed najlepših in najbolj zavarovanih krajev na Vipavskem, spremeni se na ta način v vrt v pravem pomenu besede. Za vzgled skupnega dela naj si vzamejo posestnike neke obsežne doline iz bližnjih Brjij, ki so veliko delo v dveh letih v čast in svojo korist izvršili ter z raznim koristnim sadnim drevjem zasadili. Za taka dela se dobi tudi gotovo lepe podpore. Tako bomo vživali obilo več od svojih zemljišč, in železnica, ki bo letos dograjena, nam bo v korist pri sadni, vrtnarski in vinski kupčiji. Kako se sadno drevje sadi in koliko isto donša, vidimo že zdaj pri nekajih naprednih gospodarjih, kakor pri Maksu Ličnu, Antonu Pečniku i. dr., ki so si napravili vzorne sadovnjake. Torej na delo!

Vinarsko in sadjarsko društvo pod vrlim vodstvom M. Lična vro napreduje. Na stotine cepljenega in necepljenega sad. drevja je to društvo oddalo letos med občane, da so mogli vsaj najpotrebnejša mesta svojih zemljišč zasaditi. Lepi društveni sadovnjaki in skrb odbora kaže, da društvo misli i v naprej koristno delovati ter da v resnici zasluži boljše vsestranske podpore.

Občinska blagajnica naša ni v najboljem stanju; pri semnjih je n. pr. zguba; bolniških stroškov je čimdalje več in še marsikaj je, ki ni občin v korist. Gosp. župan se ravno pri bolniških stroških močno jezi in kolne. Ne stori pa mnogo, da bi se isti skrčili. Tako so se te dni neki v Trstu lajajoči sami pritožili, da domača rihemberska občina nič ne stori za njih opravičen sprejem pod občino mesta Trst. — Gospod župan, kedor hoče imeti čast in zaslužek, mora tudi delati, nele uboge nevedne starešine begati in malčiti.

Domača zavarovalnica za govejo živino je močno društvo. Letos, hvala Bogu, ni posebnih nesreč. Zato pa blagajnica dobro stoji. Gosp. blagajničar Amb. Ponž, tuk. nadučitelj, je objavil letne račune v „Primorskem listu“, ki kažejo, da društvo vspeva. Le nikakih strankarskih koristi naj bi društvo ne zasledovalo in bo gotovo vspevalo! Lani nas je radi takih društev skliceval v Gorico poslanec Grča, pravil o neki zvezi in organizaciji, a sedaj je vse lepo tiho....

Brezobrestna posojila čakajo naši uborni posestniki že nad tri leta. To kaže, da je skrb za napredek sploh in za kmetia posebe v naši deželi prav tak kakor v posestrimi — škandalizirani! Prošnjiki so zdaj začeli zbirati po kroni in nabrano svoto menijo pokloniti kakemu deželnemu poslancu in odborniku kot odškodnino za pot v svrhu urgiranja pri dotičnih oblastvih za izplačilo teh obljanih po-

sojil. Toda motite se, posestniki, če mislite, da boste z nekaj kronami kakoga odbornika dvignili iz sna! Mara on za premalo peščico borih kron!

V Rihembergu se nimamo novega župnika. Vzlic temu, da je menda veliko pomankanje duhovnov, je baje mnogo prošnikov za to mastno službo. Zdaj nadomeščajo o praznikih kapucini iz Sv. Križa, zlasti p. Ciril, ki se je pa izrazil, da bi ne prišel več, če bi ga djali v „Sočo“, kakor svojčas njegovega sobrata Vilibalda. Seveda poagitira prav rad proti naprednim časopisom in zato menda slut, da bi ga ti smeli malo okrcati po rejenem telesu. Jako je zgovoren zlasti z ženskim spolom, katerega rad tudi na božje poti vodi in najraje sam spoveduje... Menda bo prav močno krvav pod kožo! Rad govori tudi o rusko-japonski vojni, ter se je že blagovolil izjaviti, da Tolstoj je — en osu! —

Domače in razne novice.

„Narodna prosveta“ v Gorici. priredi v nedeljo dne 30. t. m. (ne 29., kakor je bilo zadnjic pomotoma naznanjeno) v „Trgovskem domu“ dramatično predstavo. — Uprizori se slovita igra „Pri belem konjičku“ (Spisala O. Blumenthal in G. Kadelburg), ki se je samo na Dunaju igrala nad 400 krat. — Začetek točno ob 8. uri.

Mejigrosene ne bo smelo prihajati na sedeže. Dame naj blagovolijo klobuke odložiti v garderobi.

Vse natančneje povedo lepaki. — Posebna vabila se ne razpošiljajo.

Klerikalci in polemika. — Da je s klerikalci nemogoč stvaren razgovor, so dokazali zopet z osebno udiharjo po našem sefu povodom našega stvarnega članka o črnovrški mle-karnici, v katerem smo se le mimogrede dotaknili tudi „Krojaške zadruge“. Tega članka naš šef ni spisal. Priobčila pa ga je „Soča“ iz drugega peresa. Ako je imela torej „Gorica“ kaj proti tistemu članku, bi bila morala odgovarjati „Soči“. — Toda tega ni storila, marveč kakor pijana jezikava babura na pustni terek se je zakadila v našega šefa. Kakor se vidi, je malo koristila velikonočna iz-poved dr. Gregorčiču in njegovemu fan Suholazcu; ostala sta stara grešnika.

„Gorica“ se norčuje tudi s podjetji hotelov Südbahn in „pri zlatem jelenu“.

V tem pogledu utegne dobiti „Gorica“ odgovor po zasluženju. — Zanimivo pa je razkritje „Gorice“, da je oborožena z informacijami, ki sta jih dala Anton Jeretič in Anton Jerkič. — „Gorici“ na žalost pa povemo, da se naš šef proketo malo briga za take informacije. Da bi pobožni pisarji okrog „Gorice“ ne zagrešili preveč „tujih grehov“, naj si raje malce ogledajo svoje informatorje, naj premerijo velikanski apetit Antona Jeretiča na razne provizije, njegove zmožnosti in spretnosti v vodstvu in pokladanju

računov, njegovo izkušnost v vodstvu vinskih kletih itd., potem se skrijejo v kot s takimi pričami. S tem dovolj. Ako koga še kaj skrbi, smo na razpolago.

Obitno-nadalj. Šola za zidarje v Rencah obhaja sklep šolskega leta 1904/5 dne 30. aprila ob 3. uri pop. Ob tej priliki so razstavljeni izdelki učencev.

Prijatelji šole in napredka so uljudno povabljeni. Vodstvo.

Diplomo častnega občanstva je izročila te dni deputacija občin Sv. Križ, Dobravlje, in Vel. Žablje g. R. Hrabalu, c. kr. obratnemu vodji na Vipavski železnici v Ajdovščini.

Čemu novo društvo? — Poroča se nam, da nameravajo ustanoviti v Vrtojbi bralno društvo, dasi obstoji tam Čitalnica ter se pripravljata na lepo proslavo petindvajsetletnice. Čemu novo društvo? Kdor pozna Vrtojbo, mora reči, da ga ni potreba. Poročajo nam, da so nabirali celo že denar za društvo, dasi še ni ustanovljeno ter nima še potrjenih pravil. Poročajo pa tudi, da je bilo zasnovano pri vinu ter da so pili celo marsalo! Najbolje, če sploh ne pride do takega novega društva! Sploh bi želeli, da se pomirijo v tej občini razburjeni duhovi — da bo mogla Čitalnica svoje slavlje toliko lepše praznovati!

Razglas. — Javno se naznanja, da se oddado od dne 4. maja t. l. naprej (vsak dan od 9. ure predp. naprej) vsi lovi, in sicer

4. maja: Kat. občine Št. Andrež, Bilje, Orehovlje, Gor. Čepovan, Dol. Čepovan, Dornberg, Pračina, Gor. Cerovo, Dol. Cerovo, Ravnica, Miren, Rupa, Št. Peter, Št. Maver in Podsabotin;

dne 5. maja: Kat. občine Kojsko, Št. Martin, Vipolže, Vedrijan, Kozana, Vrhovlje, Višnjevik, Krasno, Loke, Renče, Gradisce, Sovodnje, Vrtovče, Gabrije, Osek pod drž. cesto, Osek nad drž. cesto, Gor. Vitovlje, Dol. Vitovlje, Trnovó, Lokev, Lazna, Tribuš in Ločnik;

dne 6. maja: Kat. občine Črniče nad drž. cesto, Črniče pod drž. cesto, Batuje, Selo, Gabrije nad Štanjelom, Gabrije pod Štanjelom, Gojače, Ajdovščina, Kamnje, Sv. Križ, Dobravlje, Šmarje, Skrilje, St. Tomaž in Vrtovin;

dne 8. maja: Kat. občine Ajba, Anhovo, Ukanje, Plave, Av. Banjšice, Kanal, Gore-njevas, Bodrež, Idrija, Vrh, Morsko, Deskle, Kal, Levpa, Lom, Gor. Banjšice, Gor. Lokovec, Dol. Lokovec, Ročinj in Doblar.

Vzklicne cene posameznih lovov in vsi drugi natančni pogoji se poizvedo vsak dan ob navadnih uradnih urah pri podpisnem uradu. C. kr. okrajno glavarstvo v Gorici, dne 16. aprila 1905.

„Tržaška podružnica „Slov. planinskega društva“ je sklenila prirediti na nedeljo, dne 14. maja t. l., velik slavnosti izlet v Divačo, združen s posetom „Divaške vilenice“ in veliko ljudsko slavnostjo na planem, da proslavi tako na dostojen način ta pomemben dogodek. Iz Trsta in Ljubljane se priredi poseben vlak z zni-

žano ceno, a jama bo isti dan nad vse krasno razsvetljena. Popoldne se bo vršila velika ljudska slavnost na planem, na kateri bodo lahko sodelovala razna društva. Ves izlet bo celodnevni. Odhod iz Trsta vršil bi se ob 8. uri zjutraj, povrat ob 9. uri zvečer. Iz Ljubljane okoli 6. ure, povrat iz Divače ob 9. uri. Na ta slavnostni izlet in obisk jame ter vso prireditve vabi odbor razna društva.

Priglasiti se je najkasneje do dne 1. maja t. l. na naslov; „Tržaška podružnica „Slovenskega planinskega društva“, Trst, Via Chiozza 8, na kar dopošlje odbor slav. društvo se natančneje vsopred in navodila.

V Ricmanjli so imeli te dni zopet komisijo. Ta komisija je bila sestavljena iz gospoda kapelana Dolinskega, občinskega sluge in — orožniškega postajevodje v Boljuncu. Prva imenovana člena komisije sta snela žabnico z vrat, odprla in stopila v cerkev, poslednji pa je ostal na straži pred vrati. „Komisija“ je ostala v cerkvi kake tri četrt ure, potem so gospodje zopet zaklenili vrata, obesili žabnico in odšli iz vasi: od nikogar upoštevanji in za to tudi ne nadlegovani od nikogar.

Pa lepe zaupnike ima tržaška cerkvena oblast glede Ricmanj. Sedaj pravijo, da so jednega teh vendar spoznali.

Kakov „mož“ je ta zaupnik, priča dejstvo, da so možu konečno ricmanjska tla postala tako vroča pod nogami, da mu ni bilo več obstanka in da je te dni ostavil ricmanjska „brezbožna“ tla in se selil z — mlado namestnico svoji legitimni ženi in obenem hčerjo drugega informatorja in zaupnika tržaške cerkvene oblasti. Odšel je nekam tja k sv. Ani, kjer bo živel dalje svoje „pobožno in bogoljubno“ življenje (kakor se je vedno ponašal in bahal) s svojo famijlo, pomnoživšo se nedavno za eno glavo, da-si mu je zakonska žena — nekje odsotna že nekaj let!

Umrl je bivši kurat v Branici Marko Vales, nastanjen v Št. Petru pri Gorici.

Kako spoštuje sveta cerkev slovenski jezik. — V drugi polovici meseca decembra m. l. je poslala neka tržaška slovenska odvetniška pisarna v imenu slovenske stranke škofijskemu ordinarijatu v Trstu slovensko „Izbriso po-botnico“ v podpis. Ker pa te pobotnice le ni hotelo in ni hotelo biti, je pisarna urgirala s slovenskim dopisom od dne 21. marca t. l.

Te dni je tej pisarni res došla pobotnica toda v — italijanskem jeziku, podpisana od uprave katedralne cerkve pri sv. Justu s „Pietro Martelanz Parroco“ na čelu. Tako spoštuje cerkvene oblasti naš jezik v Trstu!

Električni avtomobil hotela Südbahn ne da miru klerikalcem okrog „Gorice“. Veseli so, da mirno počiva in čaka rešenika, ki kupi — nove akumulatorje. Sedanji lastniki so namreč kupili avtomobil z že obrabljeno baterijo, s katero nikdo ni znal varčno ravnati; zato je odrakla službo vsaj eno leto pred časom. Nu, zdaj pa ni nikogar, ki bi hotel kupiti novo baterijo, ker celo podjetje mora preiti v druge

„Saj postane mehak,“ pravi polglasno; „že zdaj je mnogo drugačen. Vidite, strah pri njem ne zgreši svojega cilja; obstal je že pred bajoneti, in veste, da blaznik ne obstane pred nobeno stvarjo. Kar se tiče tega, sem opazoval v Charentonu zelo zanimive slučaje.“

Nato se obrne k jetniku.

„Povejte mi kratko,“ pravi, „česa želite?“

„Vedeti želim, katerega zločina sem obdolžen? Priti želim pred sodnika! Želim, da se prične moja preiskava! Končno želim smrti, če sem kriv, pa tudi prostosti, če sem nedolžen.“

„Ali ste zadovoljni s svojo hrano?“ vpraša nadzornik.

„Da, mislim. Nič ne vem. Toda saj ne gre za to! Gre ne samo meni nesrečnemu jetniku, ampak tudi onim, ki skrb za pravosodje, kralju, ki je naš vladar, za to, da ne postane nedolžen človek žrtev lažnjive obtožbe in ne umira za ključ in zapahi, preklinjaje svoje krvnike.“

„Danes ste zelo ponižni,“ pravi guverner; „toda vedno niste bili taki. Oni dan, ko ste hoteli ubiti svojega jetničarja, ste govorili čisto drugače, moj ljubi prijatelj.“

„Res je, gospod,“ pravi Dantes, „in tega moža, ki je bil z menoj vedno zelo dobronjiv, prosim zelo ponižno, naj mi odpusti. Toda, kaj hočete? Bil sem blazen, bil sem besen.“

„In zdaj niste več?“

„Ne, gospod, kajti ječa me je spokorila, ječa me je uničila... Tako dolgo že, kar sem tukaj!“

„Tako dolgo? In kdaj so vas zaprli?“ vpraša nadzornik.

„28. februarja leta 1815., ob dveh popoldne.“

Nadzornik prične računati.

„Kaj vendar pravite? Danes imamo 30. julija leta 1816. V ječi ste šele sedemnajst mesecev.“

„Šele sedemnajst mesecev!“ odvrne Dantes. „Ah, gospod, vi ne veste, kaj se pravi biti jetnik sedemnajst mesecev. To je sedemnajst let, sedemnajst stoletij, zlasti za človeka, ki je stal, kakor jaz, na pragu sreče; za človeka, ki se je hotel, kakor jaz, oženiti z ljubljeno dekletom; za človeka, ki se mu je

odpirala krasna bodočnost in mu manjka zdaj vsega; ki je bil vržen iz najlepših, najjasnejših dni v najtemnejšo noč; ki vidi, da je njegova bodočnost uničena; ki ne ve, če ga še ljubi njegova nevesta, če še živi njegov stari oče ali če je umrl strahu in bolesti! Sedemnajst mesecev ječe za človeka, ki je navajen pomorskega vzduha, proste neodvisnosti pomorščakove, svobodne narave, prostranosti, brezkončnosti morja! Gospod, sedemnajst mesecev ječe več, kakor jo zasluži vsi zločini, katere morejo imenovati vsi jeziki z najstrašnejšimi imeni! Bodite torej usmiljeni z menoj, gospod, in prosite za me ne prizanesljivosti, ampak strogosti, ne milosti, ampak sodbe. Sodnika prosim, gospod, samo sodnika! Zatožencu vendar ni mogoče odrediti sodnika.“

„Prav,“ pravi nadzornik, „bodemo videli.“

Potem se obrne h guvernerju.

„Res,“ pravi, „ubogi vrag se mi smili. Ko pridemo gori, mi pokažete listine, tičoč se njega, katere imate.“

„Gotovo,“ pravi guverner, „toda menim, da najdete pri njem strašne opombe.“

„Gospod,“ nadaljuje Dantes, „vem, da me ne morete spraviti od tod svojevoljno; toda moja želja lahko sporočite oblasti, lahko spregovorite za me dobro besedo, lahko izposlujete, da pridem pred sodnijo. Sodnija je vse, česar želim, da izvem, katerega zločina sem obdolžen in kakšna kazen mi je prisojena; kajti verjemite mi, da je negotovost najstrašnejša izmed vseh muk.“

„Povejte mi natančneje...“ pravi nadzornik.

„Gospod,“ ga prekine Dantes, „iz tega glasu razvidim, da ste ginjeni. Gospod, recite mi, da morem upati.“

„Tega vam ne morem reči,“ odvrne nadzornik, „obljubljam vam pa, da pregledam listine, ki se vas tičejo.“

„O, gospod, v tem slučaju sem prost, v tem slučaju sem rešen!“

„Kdo vas je dal zapreti?“ vpraša nadzornik.

„Gospod de Villefort,“ odvrne Dantes; „pojdite k njemu in pogovorite se z njim.“

„Gospod de Villefort že celo leto ni več v Marseilleu, ampak v Toulouseu.“

„O, tedaj se ne čudim,“ pravi Dantes; „mojega jedinega pokrovitelja ni več tukaj.“

„Ali je imel gospod de Villefort kak vzrok, sovražiti vas?“ vpraša nadzornik.

„Nobenega, gospod, in bil je napram meni zelo dobronjiv.“

„Torej smem verjeti popisu, katerega je zapustil o vas?“

„Popolnoma, gospod.“

„Prav, počakajte!“

Dantes pada na kolena, dvigne roke proti nebu in prične moliti, priporočuje Bogu moža, ki je prišel v njegovo ječo kakor Rešenik pred peklo, da je rešil uboge duše.

Vrata se zapro; toda upanje, ki je prišlo z nadzornikom, ostane pri Dantesu v ječi.

„Ali hočete takoj pogledati v register,“ vpraša guverner, „ali hočete iti prej v ječo k abbeju?“

„Oglejmo si prej še to ječo,“ odvrne nadzornik; „če bi se vrnil na dnevno luč, bi ne imel več poguma, izvršiti svojo žalostno dolžnost do konca.“

„O, ta jetnik ni tak, kakor je bil prvi, in njegova blaznost razburi človeka manj, kakor razum njegovega soseda.“

„In kakšna je njegova blaznost?“

„O, čisto posebne vrste. Domišlja si, da je imejitelj neizmernega zaklada. Prvo leto svojega jetništva je ponudil vladi polovico tega, če mu vrne prostost, drugič dva in tretjič tri milijone in tako vedno več. Zdaj je v ječi pet let. Hotel bode govoriti z vami na skrivnem in ponudi vam pet milijonov.“

„Ah, ah,“ pravi nadzornik, „to je res nekaj nenavadnega. In kako se imenuje ta milijonar?“

(Dalje pride.)

roke. Tujec utegne tam najti svojo srečo, domačini morajo propasti. Saj so klerikalci baje celo za sv. maše dajali, da bi vse vkup „hudič vzel“. — Važni časi napredka so našli majhne ljudi! To dokazuje tudi brbljava „Gorica“ z avtomobilom hotela Südbahn. — Klerikalci niso imeli nikdar niti ene dobrohotne besede za tako velika narodna podjetja, kakor sta naša dva hotela, toda zlobnih nasprotovanj so natresli po vseh potih. V Ljubljani zidajo hotel „Union“, ki je glavno v klerikalni lasti, toda celo „Slov. Narod“ ga priporoča že naprej, ker bo to za Ljubljano gotovo le napredek. Naši klerikalci pa so že vsi nervozni, ker se ni vrag vzel dveh podjetij, ki sta za Slovence večje važnosti nego sto „Krojaških zadrug“.

Za pogorelce v Srpenici je dovolilo namestništvo splošno nabiranje radodarnih doneskov. Doneske je pošiljati ali naravnost županstvu v Srpenici ali glavarstvu, županstvu, župnijskim uradom itd.

V Kostanjevici na Krasu so streljali iz možnarjev v proslavo Velikonočnih praznikov. V nekem možnarju ni hotelo počiti kmalu, zato se je približal 22 letni R. Franček, kateri pa je naletel slabo, ker ga strel zadela v obraz in ga poškodoval nevarno, vsled česar je moral v Gorico k usmiljenim bratom.

Klerikalno divjaštvo v Mirnu. — Politikujoči gospodje nunci so vstvarili v Mirnu divjake, ki kažejo svojo klerikalno nebrzdanost in surovost, če le prilika nanese. Divjake, ki kričijo „Ostija, kristjani smo mi“, smo označili po zasluženju že večkrat; danes se moramo zopet ž njimi baviti. Ti „kristjani“ niso imeli miru lepe Velikonočne praznike, niso se veselili Kristovega vstajenja z drugimi poštenimi ljudmi, marveč so delali klep na klep, kako bi onemogočili ali vsaj motili veselico društva „Miren“ na Velikonočni ponedeljek. Šli so na vrt pod okna dvorane, kjer se je vršila veselica, ter tam motili vsprede. N. pr. ko je bila deklamacija, so tulili doli neko bučno pesem ter so sploh „prepevali“ in kričali med vsem vsprede. Le hladnokrvnosti društvenikov in drugega občinstva, katerega je bilo pri veselici prav obilo, se je zahvaliti, da se ni kaj zgodilo. Izzivali so, ali nikdo ni reagiral. Se pač vidi, kako pametno sodijo ljudje o klerikalnih podvignjih, na katere smejo biti farovski gospodje pač ponosni! Če bi bil kdo reagiral na način, primeren izzivanju, bi se bilo pokazalo divjaštvo v pravi luči: potolkli ali celo ubili bi morda koga, potem pa bi bili kričali, da so jih izzivali naprednjaki in soc. demokratje!... Čujemo, da je včeraj napadel neki klerikalec nekoga na cesti s kamenjem tako, da je moral napadeni rabiti revolver. — Pričakujemo še podrobnejših poročil.

Iz goriske okolice smo dobili pred kratkim sporočilo, da je goriska sodnija poslala nekemu Slovencu v neki pravdni zadevi laški odlok. Županstvo v oni občini je vrnilo odlok, češ, da naj se pošlje slovenski; ali sodnija je vrnila odlok s pripombo, da če ne zna naslovljenec laško, pa naj si vzame tolmača. — Gledé na to omenjamo, da je pri sodnijah v Gorici taka praksa: če je uloga laška, je potem vse uradovanje laško, ne glede na to, ali pridejo odloki v roke Lahu ali Slovencu, če je pa uloga slovenska, je pa vse slovensko, tudi ne glede na to, če pride v roke Lahu! — Taka je praksa pri sodnji. Če hod „Slovenec“ k laškemu odvetniku, sami pospešujejo laško uradovanje ter provzročajo, da prihajajo laški odloki slovenskim strankam v roke!

Čujemo o nesreči, ki se je pripetila okoli 11. ure sinoči v ulici ob Soči proti železniškemu mostu. Kakor čujemo, bi se bil preobrnul koleselj s konjem in ženo po strmini v Sočo. Baje je bil mož takoj mrtev, žena pa se nahaja v tukajšnji bolnišnici.

Cena sladkorja in petroleja. — Društvo trgovcev z jestvinami naznanja, da od danes naprej je cena sladkorja v raznih izdelkih po 84, 88 in 92 v pri kg pod 10 kg. Petroleja stane liter 40 v pod 10 l.

Podružnica slov. plan. društva za ajdovski in vipski okraj vabi na II. občni zbor v hotel Šapla dne 29. t. m., ob 8. uri zvečer s sledečim vsporedom. 1. orientacijske tabele, 2. izlet v Divačo ob otvoritvi „Divaške vile“ po bratski, „Tržaški podružnici“. 3. slučajnosti.

V Palmi ob meji v Italiji so aretirali, kakor poročajo iz Vidma, nekega človeka, ki je rekel, da je uslužbenec generala Khuna. Ta je namreč prišel tje z nekim prijateljem ter pretepal otroke po cesti in zabavljaj Italiji. Drugi je bil izginil ter ga niso mogli dobiti.

Spoved nič ne velja! — Iz Brd nam poročajo: „Žena moža, ki je dal „Soči“ neke in-

formacije proti župniku, je šla k velikonočni spovedi. Župnikova kuharica jo je napadla in kričala: „Le hodi k spovedi, Tvoja spoved nič ne velja!“

Nekaj za davkoplačevalce. — Upravna sodnija je z odlokom od 22. listopada 1904, št. 12.388, razsodila, da so vloge za podatke podlaga za odmero osebne dohodnine po § 219 o. d. z. od 25. oktobra 1896, drž. zak. št. 220. kolekolekale. Kakor znano, so morale biti dosežaj take prošnje kolekovane s kolekom za 1 krono, drugače, so pri uradih vloge grajali in predpisala se je poleg primanjkljaja kolekovine tudi kazni.

Trojčke (dve deklici in enega dečka) je povila pred 14 dnevi pri Golobih nad Kobari dom 37-letna Marija Faletič. Vsi živijo ter so čvrsti in zdravi.

Veliki javni ples priredi mladeniška družba v Selu dne 30. aprila t. l. v prostorih gostilničarja Antona Mermolja. Začetek ob 3. uri popoldne. Ples se vrši na novem pódu. Zvečer čarobna razsvetljava z lučjo „Acetilen“. K obilni udeležbi vabi — odsek.

Vojna med Rusi in Japonci.

Brodovje Kamimure pričakujejo na Manili. Tjekaj je prišla brzjavka z naslovom: Kamimura — Manila, iz česar sklepajo, da se ima prikazati tam vsaki čas brodovje Kamimure. — To brodovje mora biti sedaj že pred Manilo.

Proti Koreji nameravajo Rusi operirati po angleških poročilih. Rusi se koncentrujejo baje pri zalivu Pozjet, odkoder nameravajo prodiranje proti severni Koreji.

Deževje in blato. Poroča se, da je v Mandžuriji nastopila pomlad, ali dežuje jako pogostoma in blata je toliko, da so ceste neprehodne, kar tudi ovira vsako večjo vojno operacijo.

V Mandžuriji. „Novoje Vremja“ poroča, da so vse vesti o gibanju Japoncev, da bi obšli ruske pozicije, popolnoma neosnovane. Japonska armada je po bitki pri Mukdenu oslabela tako, da je ustavila za poldrugi mesec vse operacije. Ruska armada se je vsled tega z lahkoto zopet ojačila.

V Vladivostoku. Tamkaj usidrane ruske ladje so vse v najboljšem stanju, ker je bilo poškodovanih, so popravljene, ter plovejo previdno v luki in pred luko, ker se boje napada podmorskih čolnov.

Preiskava glede kapitulacije Port Arturja. Kakor se poroča iz Petrograda, se sestane dne 27. t. m. v Petrogradu vojaška komisija v svrhu preiskave o kapitulaciji Port Arturja.

Togo v skrbih. V angleških pomorskih krogih menijo, da je admiral Togo jako v skrbih radi svojih težkih topov. 12palčni japonski topovi so angleškega vira. Ang. admiralat je oborožil nekatere svoje bojne ladje s takimi topovi, a jih je moral odstraniti. Tudi Togo je imel sitnosti pred Port Arturjem. Od štirih topov so morali na vsaki ladji nadomestiti dva. Oba ostala sta morala ostati, ker ni bilo drugih, vendar sta skoraj brez vrednosti. Ravno vsled slabosti težke svoje artiljerije se mora izogibati Togo boju daleč od svoje baze.

Japonske izgube pri Mukdenu. Japonski častnik Komajazi, ki so ga Rusi vjeli pri ogledu, ceni japonske izgube pri Mukdenu na več kakor 100.000 mož. Moč japonskih armad je znašala pa 400.000 mož. Zatrjuje, da bodo Japonci veliko časa nadaljevali vojno, da bodo Rusi popolnoma zapustili Mandžurijo. Preč jih je v japonski armadi in posebno v širših slojih ljudstva jako mnogo, ki žele skorajšujega konca vojne brez ozira na uspehe.

Razgled po svetu.

Prihodnje zasedanje državnega zbora. — Dunajska „Neue Fr. Presse“ poroča, da je vlada sklenila, da ne bo zasedanje državnega zbora trajalo preko konca meseca junija oziroma začetka julija. Zato se bo drugo čitanje proračuna vršilo še le na jesen, ko se zopet otvori novo zasedanje.

Za spomenik Strossmayerju. — Kakor se poroča iz Zagreba, se ustanovi tam poseben odbor, kateremu bo naloga postaviti Strossmayerju spomenik. Na čelu odbora bi stala kontesa Jelatičeva. Odbor bi sestajal iz odličnih dam in gospodov. Pokroviteljstvo bi naprosili pri banovi materi Gabrijeli grofici Pojačević.

S svoto 50.000 K bi se postavil spomenik v Zagrebu, poprsja pa v Oseku in Splitu. Drugih 50.000 K bi se porabil za umetniško sekcijo v akademiji ali vseučiliški biblioteki. Zagrebški mestni zastop da baje v to svrhu 20.000 K.

Delcassé, francoski zunanji minister, je bil podal demisijo, kakor smo poročali, ali pregovorili so ga, da ostane še nadalje minister zunanjih poslov.

Požar v samostanu. — Iz Londona poročajo, da je v Montrealu v samostanu nastal ogenj. 15 deklet in 9 odraslih je našlo smrt v razvalinah. V bolnišnici tik samostana je zgorelo v postelji 6 starih žen. Mnogo oseb je skočilo skozi okna ter so se pri tem močno, tudi smrtno poškodovale.

Usmrtil brata. — V Zatonu pri Šibeniku se je sprl Ive Cvitan s svojim bratom Luko in njegovo ženo Luco. V prepiru je pograbil nož ter ga zasadel bratu v trebuh, ženo pa je ranil. Brat je kmalu na to umrl.

Razbojnik na Ogrskem. — V Subotici so prijeli razbojnika Franja Boni, ki je s svojo dobro organizirano četo udiral v stanovanja. Prijeli so še dva druga. V hiši Bonijevi so našli mnogo orožja in okoli 2000 patron. Ti razbojniki so napadali ljudi, oropali pošto pri Veicenu, ter zagrešili mnogo tatvin in ubojev. Pozneje so prijeli še dva.

Štrajki. — V Oseku traja že nekaj časa zidarski štrajk. Sedaj po Velikonoči se pridružijo štrajkujočim še drugi delavci. — V Temšvaru so prijavili zidarji štrajk. V Budimpešti tudi štrajkajo zidarji. Štrajkujočih je okoli 11.000.

Nemčija in Vatikan. — Med Vatikanom in nemško vlado se vrše zopet pogajanja, ki jih vodi osebno cesar Viljem vključno temu, da potuje po Siciliji naje le zaradi zdravlja. Pogajanja merijo v prvi vrsti na to, da se ustanovi v Berlinu diplomatsko zastopstvo za Vatikan. Dosedaj se ni moglo doseči sporazumljenja. Nemška vlada namreč želi, da se ustanovi v Berlinu papeževa legacija, a papežovo državno tajništvo zastopa stališče, da

ugled katoliške cerkve brezpogojno zahteva, da se ustanovi nuncijatura.

Vojaški eronavtlen (zrakoplovni) tečaj bo letos v času od 1. maja do 30. septembra. Vojni zrakoplovni oddelki se udeležijo meseca junija in julija vsakokrat po 14 dni vojaških vaj v okolici Brucka ob Litvi. En oddelek udeleži se (šest dni) tudi strelnih vaj 1. trdnjavskotopniškega polka. Določenih je 22 višjih častnikov armade in 2 vojne mornarice, ter 95. podčastnikov in vojakov, ki se udeležijo pouka navedenega tečaja.

Otrpnenje tlinika. — Na tej novi bolezni je obolelo v Šleziji doslej 437 oseb, od katerih jih je umrlo 188.

Nova jezikovna pridobitev Poljakov. — Vsled opetovanih želj, ki jih je izrekel galiski deželni zbor pa tudi poljski klub državnega zbora, se razširi raba poljskega službenega jezika pri orožnikih v Galiciji. Bramovski minister izda v najkrajšem času načrt tozadnevne službene predloge.

Ruska cerkev v Pragi. — Praški rusko-češki pravoslavni občini se je izpolnila davna želja, ker je Čehom, ki so iz rimsko-katoliške prestopili na pravoslavno vero, nedavno dopel od petrograjske sv. Sinode dopis, v katerem ista pristaja na to, da se v Pragi zgradi ruska cerkev. Čehom, ki so prestopili na rusko pravoslavlje in katerih število se je v zadnji čas jako znatno pomnožilo, dovoljuje ruska sv. Sinoda, da urejujejo cerkveno-občinske posle na češkem jeziku, bogoslužni jezik ima pa biti staroslovenski. Ruska cerkev bo imela iste statute kakor ostale pravoslavne cerkve v Avstriji. Ruska sinoda je imenovala duhovnega pastirja praške ruske cerkve ota Nikolaja Riskova.

Borbe z biki v Španiji. — Španski vladi se je zdelo nekaj časa greh, da bi se vršile borbe z biki ob nedeljah. Ali sedaj je ministerski svet prepoved borb ob nedeljah preklcal. Zaradi tega so se vršile že na Veliko noč v Madridu velikanske borbe z biki. Vsi prostori za predstavo so bili razprodani. Tako v Madridu — v Andaluziji pa kmetje umirajo gladu! Pa lepo proslavljanje vstajenja je to! Prav na katoliški podlagi!

Naznanilo in zahvala.

Tužnim srcem naznanjamo, da je izdihnila svojo blago dušo dne 19. t. m. ob 2. uri popoldne naša ljubljena soproga oziroma mati

Karolina

v 33. letu svoje starosti po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. sakramenti za umirajoče. — Ob enem se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znanem in prijateljem, kateri so jo ob času dolgotrajne bolezni obiskovali in tolažili ter konečno tudi blago pokojnico spremili k zadnjemu počitku.

Bog povrni!

Grahovo, dne 20. aprila 1905.

Franc Golja, soprog.

Ivanka, Marica in Dragica, otroci.

V velikem travnu 3 žrebanja

z glavnimi dobitki

35.000 lir — 25.000 fr. — 20.000 K.

9 žrebanj na leto:

- 15. prosinca
- 1. svečana
- 1. vel. travna
- 14. vel. travna
- 15. vel. travna
- 1. vel. srpana
- 15. kimovca
- 2. listopada
- 15. listopada

LAŠKA KRIŽOVA SREČKA

SRBSKA TOBAČNA SREČKA

SREČKA DOBREGA SRCA

(JOSZOVA).

glavni dobitki:

- 35.000 lir
- 20.000 lir
- 100.000 fr.
- 75.000 fr.
- 25.000 fr.
- 30.000 K
- 20.000 K

i. t. d.

Vse te tri srečke, dajajoče upanje na znatne dobitke, prepustimo:

na 23 mesečnih obrokov po 5 K.

Dve laški, dve srbski in dve Joszovi srečki

na 22 mesečnih obrokov po 10 K.

5 laških, 5 srbskih in 5 Joszovih srečk

na 31 mesečnih obrokov po 18 K.

Igralno pravo dobi kupee takoj vplačavši prvi obrok.

Liste o žrebanju zastoj in poštine prosto.

Pri naročevanju se mora poslati prvi obrok in 45 v Nadaljni obroki se pošiljajo brez poštnih stroškov za poštino po poštni nakaznici s pomočjo poštneuredniških položnic.

ČESKÝ ÚVĚRNÍ ÚSTAV v PRAZE

(Češki kreditni zavod v Pragi) na Příkopih č. 13.

Ako hočete zares

kupiti, vedno solidno in lepo blago po primerno nizkih cenah in se ne pustiti samo radi nizkih cen slepiti, Vam morem s prepričanjem zagotoviti, da se blagovolite obrniti zaupno, v Vašo popolno zadovoljnost, ob vsaki potrebi do domače tvrde

J. ZORNIK - Gorica
sedaj Gosposka ulica št. 10.

ki nudi največjo zalogo vedno zadnjih novosti krasnih okraskov za obleke, perila in ovratnice za gospode, solnčnikov, dežnikov, svil, modercev, predpasnikov, pasov itd.

— Zaloga vseh potrebščin za g. šivilje in krojače. —

Trgovsko-obrtna registrovana zadruga

s neomejenim jamstvom v Gorici.
V svojem „Trgovskem Domu.“

Hranilne vloge obrestuje po 4 1/2 %, — večje, stalno naložene najmanj na jedno leto, po dogovoru — Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez iz gube obresti. — Rentni davek plačuje zadruga sama.

Posejila daje na poroštvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, — proti vključbi varščine tudi na 10-letno odplačevanje. Zadrugniki vplačujejo za vsak delež po 1 krono na teden, t. j. 260 kron v petih letih. Po zaključku petletja znaša vrednost deleža 300 kron.

Stanje 30. junija 1904:

Deleži: a) podpisani K 1.174.800—
b) vplačani 376.103—
Dana posejila 1.930.929—
Vloge 1.828.591—

Anton Ivanov Pečenko - Gorica

TEKALIŠČE JOSIPA VERDIJA št. 26.

Velika zaloga

pristnih belih in rdečih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštana in točna.

Zaloga piva

tevarne G. Auerjevih dedičev v Ljubljani in pilsenjskega piva „prazdroj“ iz sloveče češke „Mlačanske pivovarne“.

Zaloga ledu, karerega se oddaja na debelo od 100 kg naprej.

Gorica * Gorica

Hôtel

„pri zlatem jelenu“

v trgovskem središču nasproti nadškofijski palači. — Sobe za prenočišča po zmernih cenah. — Velik jedilni salon, poleg stekleni salon s teraso. — V poletnem času prijeten vrt z verando. — Sobe za klube, društva, za sklenjene družbe. — Izborna kuhinja. Domača in ptuja vina. Izvirno pilsensko „prazdroj“-pivo.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gius. št. 2.

filijalka v isti ulici št. 20.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške pince, potlice itd.

A. vd. Berini - Gorica

Šolska ulica št. 12

velika zaloga oljkega olja

prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.
Prodaja na drobno: K - 64, -72, -80, -88, -96, 1-12, 1-20, 1-36, 1-44, 1-60, 1-80, 2-

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno. Pravi vinski kis in navaden, Zaloga mila in sveč.

Cene zmerno.

Karol Praščík,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte itd.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Konfekcijska trgovina

J. Medved

Gorica Corso Gius. Verdi 38.

naznanja, da je dospelo

pomladansko blago

● ● ● v veliki izbi. ● ● ●

Trgovina je letos popolnoma v toliko, da je v zalogi tudi velika izbira

čevljev in klobukov.

Slovanska knjigarna

✻ ✻ A. GABRŠČEK v Gorici ✻ ✻

priporoča naslednje knjige in muzikalije:

Album „Kranjsko v slikah in opisih“, eleg. vezan 4 K.
Aleksandrov: Pesmi in romance, broš. 3 K 50 h, eleg. vez. 5 K.
Askerc A.: Zlatorog, planinska pravljica iz Trente, broš. 1 K 60 h, eleg. vez. 3 K.
Cankar Ivan: Vinjete, broš. 3 K 60 h, eleg. v platno vez. 4 K 60 h.
— Jakob Ruda, drama, broš. 1 K 20 h.
— Za narodov blagor, komedija; broš. 2 K, eleg. v platno vez. 3 K.
— Knjiga za labkomiselne ljudi, broš. 2 K 50 h, eleg. v platno vez. 3 K 0 h.
— Kralj na Betajnovi, drama; 2 K.
— Erotika, II. izdaja; broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 20 h.
— Hiša Marije Pomočnice, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 50 h.
— Gospa Judit, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 20 h.
Čehov Anton: Momenti, broš. 3 K, eleg. vez. 4 K.
Jelovšek Vlad.: Simfonije, broš. 2 K.
Jelovšek Ernestina: Spomini na Prešerna, broš. 2 K, eleg. v platno vez. 3 K 40 h.
Dr. Ilesič Fr.: Prešeren in Slovanstvo, 70 h.
Kaj hočemo? Poslanica slov. mladini, broš. 50 h.
Kersnik Janko: Zbrani spisi.
I. sešitek. Cyklamen, broš. 2 K 50 h.
II. sešitek. Agitator, broš. 2 K 50 h.
III. sešitek. Na žerinjah, broš. 2 K 50 h.
IV. sešitek. Lutrski ljudje, Testament, broš. 2 K 50 h.
V. sešitek. Rošlin in Vrjanko, 2 K 50 h.
VI. sešitek. Jara gospoda, Očetov greh, broš. 2 K 50 h.
VII. in VIII. sešitek. Gospod Janez, Kmetijske slike, Humoreske, Povesti za ljudstvo, broš. 5 K.
Kersnik Janko: Zbrani spisi. Vezana izdaja. V platno vez. po 6 K, v fini pol franc. vezbi po 7 K.
I. zvezek: Cyklamen in Agitator.
II. zvezek: Na žerinjah, Lutrski ljudje in Testament.
III. zvezek: Rošlin in Vrjanko, Jara gospoda in Očetov greh.
IV. zvezek: Gospod Janez, Kmetijske slike, Humoreske, Povesti za ljudstvo.
Kette Dragotin: Poezije, eleg. vez. 4 K 40 h. (Razprodano; nova izdaja se pripravlja.)
Koebek Fran.: Pregovori, prilike in reki, 60 h.
Dr. Krok Gojmir: Anton Askerc, Studie, broš. 1 K 60 h.
Kveder Zofka: Iz naših krajev, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 4 K.
Murnik Rado: Navihanci, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 3 K 50 h.
Murnik Rado: Bucek v strahu, broš. 70 h.
Prešernove poezije. Uredil A. Askerc, broš. 1 K 40 h. Elzevir izdaja 3 K.
Dr. Sorli Ivo: Človek in pol, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 3 K 50 h.
Trdin Franc: Bahovi huzarji in Iliri, broš. 3 K, eleg. vez. 4 K 50 h.
— Bajke in povesti I., broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 20 h.
Vasičeva M.: Dobra kuharica, v platno vezana 6 K, 6 K, po pošti 6 K 55 h.
Vseučiliški zbornik, broš. 4 K.
Zupančič Oton: Časa opojnosti, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K.
Zupančič Oton: Čez plan, broš. 2 K, eleg. v usnje vez. 3 K.

Za mladino:

Pisanice. Pesmi za mladino. Zložil Oton Zupančič. Kartonirane 80 h.
Medvedji lov. Čukova gostija. Povesti. Spisal Josip Brinar. Kartonirane 80 h.
Na rakovo nogo. Povest. Spisal Ivo Trošt. Kartonirane 80 h.
Roza Jelodvorska. Povest. Spisal Krištof Schmidt, S 6 koloriranimi podobami, eleg. vez. 2 K.
Nove pravljice iz tisoč in ena noč. S koloriranimi slikami Eleg. vez. 2 K.

Zoološki atlant. Sestavil H. Leutemann. Slovenski mladini razložil A. Pavlin. 24 tabel s 255 koloriranimi slikami in 57 strani besedila. Trdo vez. 6 K.
Dobri otroci. Kolorirane slike s pesmicami. Za najmlajšo mladino. Cena 24 h.
Naše domače živali. Kolorirane slike iz domačega živalstva brez besedila. Broš. 40 h.
Drobiž v podobah. Cena navadnih izdaj 40 h.
Drobiž v podobah. Leporelo-izdaja (slike so napete na močni lepenki s platnenimi hrbtu, in sicer na eni strani „Drobiž“, na drugi pa „Naše domače živali“). Cena 1 K 50 h.
Nočeta barka. Zivalstvo v podobah s pesmicami. Kolorirana izdaja. Cena 1 K 30 h.
Sladki orehi. Računski primeri v slikah in pesmicah. Cena kolorirani in karton. izdaji 1 K 60 h.

Muzikalije:

Podoknica iz Teharskih plemičev za klavir. Hoffmeister K., 1 K.
Pesmi za visoki glas s spremljevanjem klavirja. Hoffmeister K., 1 K 50 h.
Trije jahači, melodram za klavir. Hoffmeister K., 1 K.
Zvezdica, polka mazurka za klavir. Volarič H., op. 9. 90 h.
Slovenske narodne pesmi. Pirnat Stanko, partitura 3 K 40 h. — Posamezni glasovi po 40 h.
Tri Askercove balade, zložil Risto Savin. 2 K 40 h.
Zimska idila. Balada za srednji glas. Risto Savin. 1 K.
Pod oknom. Samospev za bariton, dr. Gojmir Krok. 1 K 60 h.
Pozdrav Goranjski, valček za klavir. Parma Vikt. 2 K.
Bela Ljubljana, valček za klavir. Parma Viktor. 2 K 40 h.
Album slovenskih narodnih napevov za klavir. I. zvezek. Gerbič Fran. 3 K.
Album slovenskih narodnih napevov za klavir. II. zvezek. Gerbič Fran. 3 K.
Možiček. Enodejanska pantomima za klavir. Ipavec. 5 K.
Tri pesmi za en glas s spremljevanjem klavirja. Lajovic Anton, 2 K 50 h.
Legionarji. Uglasbil V. Parma.
I. Zapoji ml., pitčica, glasno. Pesem za sopran s klavirjem. 1 K 20 h.
II. V petju oglasimo. Možki zbor s klavirjem 1 K 80 h.
III. Kuplet za moški glas s klavirjem 1 K.
IV. Romanca. Za tenor s moškim zborom in klavirjem. 1 K 80 h.
V. Pitčica. Za sopran s klavirjem 1 K 20 h.
VI. Skoz vas. Koračnica. Za petje s klavirjem 1 K 20 h.
Rokovnjači. Uglasbil V. Parma.
I. Uvertura za klavir 2 K 50 h.
II. Kuplet za moški glas s klavirjem 1 K.
III. Zora vstaja. Za sopran 1 K.
IV. Cvetotič deklic prša bela. Sopran z mešanim zborom in klavirjem 2 K.
Mladi vojaki. Koračnica za klavir. Uglasbil V. Parma 1 K 20 h.
Ista za citre 1 K.
Zdravljice. Za samospeve s klavirjem. Uglasbil V. Parma 3 K.
Triglavske rože. Valček po slovenskih napevih za klavir. Uglasbil V. Parma 2 K 50 h.
Slovenske cvetke. Potpourri po slovenskih napevih za klavir. Zložil V. Parma 3 K.

Za citre:

Venec slovenskih pesni za citre. Mešiček Jos. II natis. 1 K 40 h.
Slovenski citrar št. 1. Mešiček Jos. Narodna koračnica, 80 h.
Slovenski citrar št. 2. Koželjski Fr. S. I. Na vasi fantaz., 90 h.
Pouk v igranju na citrah. Koželjski Fr. S. I. zvezek. 3 K, II. zvezek 3 K, III. zvezek 2 K 60 h.